Regering Jambon zet de aanval in op de dienstverlening van de lokale besturen

Nieuws vrijdag 22 november 2019

Het Vlaams regeerakkoord 2019-2024 blijft voorlopig een vage beschrijving van de verdere afbouw van onze publieke dienstverlening, de privatiseringsdrang, de aanval op het middenveld, de individuele responsabilisering, de discriminatie van bepaalde groepen in onze samenleving, de heksenjacht op kwetsbare burgers en andere symbolische acties rond de Vlaamse identiteit. Toch is het al duidelijk dat de begrafenis van de publieke dienstverlening wordt voorbereid.

Om concreet te kunnen reageren, blijft het wachten op de beleidsnota's van de respectievelijke ministers. Dit duurt onaangenaam lang. We vermoeden dat de ministers hun beleid al volledig aan het uitschrijven zijn, zodat het overleg met de sociale partners verder kan evolueren naar een voetnoot in onze vaderlandse geschiedenis. Ons zo geroemde pacificatiemodel, ondertekend op het einde van de Tweede Wereldoorlog door politici, werkgevers en vakbonden om zoveel mogelijk arbeidsconflicten te vermijden, wordt naar de dood begeleid. De manier waarop deze Vlaamse regering overlegt met de vakbonden betekent inderdaad het einde van ons sociaal model. Solidariteit telt niet meer, individuele verantwoordelijkheid is de teneur.

Responsabiliseringsbijdrage

De bepalingen in het Vlaams regeerakkoord over de lokale besturen geven ons een dubbel gevoel. Er zijn wel degelijk plannen die op het eerste gezicht een goede zaak kunnen zijn voor de lokale besturen. Zo zal de Vlaamse regering bijdragen in de pensioenlasten van de lokale besturen. Uiteraard juichen we dit toe, want hierdoor zullen de lokale besturen eindelijk meer middelen ter beschikking krijgen om het loonhuis van hun personeel grondig te herwaarderen.

Maar deze Vlaamse regering voert dit op een schlemielige manier uit, namelijk door de helft van de responsabiliseringsbijdrage voor de pensioenfactuur over te nemen. Hierdoor verwezenlijkt zij meteen een ander doel, namelijk de afbouw van de statutaire, duurzame en onafhankelijke tewerkstelling ten voordele van afhankelijke flexi-jobs.

De lokale besturen staan zelf in voor de pensioenen van hun personeel volgens het repartitiesysteem. Met andere woorden, de bijdragen ingehouden op de lonen van de actieve statutaire personeelsleden van vandaag worden herverdeeld onder de gepensioneerden van vandaag.

Als een bestuur veel contractuelen in dienst neemt, zijn de bijdragen van de actieve statutaire personeelsleden niet meer voldoende om in te staan voor de pensioenen. Dan komt de responsabiliseringsbijdrage op de proppen. Deze bepaalt dat een bestuur de helft van het tekort voor de pensioenen zelf moet bijdragen.

Concreet betekent dit dat een bestuur dat steeds veel statutairen in dienst had, geen responsabiliseringsbijdrage moet betalen. Een bestuur met veel contractuelen zal een hoge

responsabiliseringsbijdrage betalen.

Waarom is dit een vergiftigd geschenk? De Vlaamse overheid neemt nu de helft van die responsabiliseringsbijdrage over. Dit betekent dat de lokale besturen niet meer aangemoedigd worden om statutairen in dienst te nemen. Alleen de besturen die in het verleden slecht gewerkt hebben, door veel contractuelen aan te werven voor duurzame betrekkingen, krijgen een mooi cadeau van de Vlaamse regering. De besturen die onafhankelijkheid hoog in het vaandel droegen en beseffen dat duurzame betrekkingen ook moeten ingevuld worden door statutaire personeelsleden, krijgen niets.

Nog struikelblokken

Bovendien schuift het Vlaams regeerakkoord heel veel taken door naar de lokale besturen, zonder dat hiervoor de nodige middelen worden meegegeven. Het is uiteraard onmogelijk om al deze taken op een degelijke manier uit te oefenen met het huidig personeelskader. Erger nog, de lokale besturen krijgen mede de opdracht een heksenjacht te organiseren op hun kwetsbare inwoners: personen met een handicap, werklozen, ouderen, jongeren, leefloners, nieuwkomers… Zo wordt het bestuur dat het dichtst bij de burger staat, ook ineens de eerste bestraffer van zijn burgers. Dit zal het vertrouwen niet vergroten.

Dit alles zal een grote impact hebben op de werking van de lokale besturen. Hun middelen worden meer en meer afgeroomd en ze krijgen veel nieuwe taken. Uiteindelijk zal op die manier blijken dat de lokale besturen hun taken niet meer op een kwaliteitsvolle manier kunnen uitoefenen. We weten welke oplossing deze rechtse regering vervolgens zal uitdokteren: een verregaande privatisering van onze publieke dienstverlening.

ACOD LRB weigert mee te werken aan de voorbereiding van de begrafenis van onze publieke dienstverlening. Lokale besturen hebben een zeer belangrijke rol te spelen in onze maatschappij. De taken die moeten uitgeoefend worden, zijn vaak kerntaken van een overheid en worden dus best bewaakt door statutaire, onafhankelijke ambtenaren. We weten dat we hiermee ingaan tegen het rechtse beleid, maar we kunnen onze principes niet verloochenen. We zullen voor onze lokale besturen en voor onze publieke dienstverlening blijven strijden.

Willy Van den Berge, Gert Vlasselaer

Dit artikel verscheen in Tribune 75.11